

Det er smukt med borgerinddragelse!

Allerede i 2004 lancerede Aarhus kommune borgerinddragelse, som det nye sorte: "Århus-modellen for borgerinddragelse" hed det. For dengang stavede man Aarhus med Å – og modeller er noget, man gerne vil være berømt for og få andre til at efterligne.

Nu ligger der indforstået i ordet "inddragelse" at der er tale om en grad af indflydelse. Og det har sandt at sige været op ad bakke i de mellemliggende år.

Og dog. For nogle år siden barslede kommunen med ideen om barmarksbyer. Man ville friholde de hårdt trængte omegnsbyerne for vækst og i stedet anlægge nye byer. En fantastisk idé, især fordi man kan indbygge alle mulige bæredygtighedshensyn, når man ikke skal slæbe rundt på hensyn til gammel infrastruktur. Ny-Mårslet, Ny-Malling, Ny-Dit og Ny-Dat.

Det er dog ikke blevet til meget hensyn til omegnsbyerne. Ny områder har sneget sig ind i perspektivplaner og kommuneplaner – og hopla, så har jordejere krav på at der laves lokalplaner. Og så er toget kørt, som man siger.

Logikken er tilsyneladende, at hvis folk er glade for at bo i fx Mårslet, ja så må vi sørge for, at nogle flere kan bo der - uagtet at kvaliteten ved at bo i Mårslet falder. Selvfølgelig handler det også om penge. Kommunen har brug for finanser - derfor sælger den sin jord. Private jordejere vil gerne se deres jord omsat til byggeri.

Og nu kommer vi så til problemerne. Kommunen vil gerne **lytte**, men den vil allerhelst have lov af få sin vilje. Så derfor har vi haft meget snak i årevis. Virkelig meget snak i virkelig mange år. Om helhedsplan, miljøhensyn, å-beskyttelse, drikkevandsbeskyttelse, infrastruktur, trafiksikkerhed, ... Men evnen til at **lytte efter** – og agere efter lokale ønsker? Det kniber det med.

Aktuelt i høringsrunden om temaplanerne nr. 86, 105, 106 og 107: Alene det at fire forskellige temaplaner er i spil på én gang, er problematisk for dialogen. Det er virkeligt svært at finde ud af, hvor den ene stopper, og den anden begynder. Men altså man vil gerne placere mange nye boliger i et område ved Eskegården, der i virkeligheden burde udvikles som natur. Tilkørslen til boligerne er på skitseniveau også lagt på grønt område og vil blive placeret klos op ad drikkevandsområder og ende ud i Bedervej, hvor trafikken så skal kunne komme ud på Tandervej, der er pænt travl i myldretiden af folk, der kører på arbejde eller kører frem og tilbage med børn til skole eller institution. Dette bliver ikke mindre af Tandervejs snarlige status som link på Giber Ringvej.

Tre ting at huske fra ovenstående

Byen bliver ikke bedre af at blive større. Tværtimod udpines den eksisterende infrastruktur og afstanden til natur gøres større for de fleste.

Den natur man inddrager kan ikke indenfor rimelig tid etableres på bar mark. Derimod kan nye byer med fordel bygges på bar mark!

Hvis man ikklæder sig en dragt af lydørhed overfor de lokales ønsker i en helhedsplan, så må man også give plads til at efterkomme væsentlige dele af denne plan.